

Předběžné otázky

V rámci posuzování, zda UNRWA⁽¹⁾ přestal udělovat ochranu a podporu ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. a) druhé věty kvalifikační směrnice⁽²⁾ Palestinci bez státní příslušnosti registrovanému u UNRWA, pokud jde o podporu poskytovanou postiženým osobám:

1. Zohledňují se čistě historické okolnosti, kvůli nimž byl žadatel údajně nucen opustit oblast, kde působí UNRWA, v době, kdy tuto oblast opustil, nebo jde rovněž o posouzení *ex nunc*, do budoucnosti, tedy posouzení, zda žadatel může takové ochrany nebo podpory využívat v současnosti?
2. Zní-li odpověď na první otázku tak, že posouzení zahrnuje posouzení do budoucnosti, lze se legitimně analogicky dovolávat ustanovení o skončení udělování ochrany a podpory v článku 11 kvalifikační směrnice, takže v případě, kdy žadatel může prokázat, že historicky existoval kvalifikovaný důvod, proč opustil oblast UNRWA, je na členském státu, aby prokázal, že se tento důvod již neuplatní?
3. Je nutné za účelem prokázání odůvodnitelných objektivních důvodů pro to, proč se tato osoba vzdala poskytování ochrany nebo podpory UNRWA, prokázat úmyslné způsobení újmy nebo odepření podpory (jednáním či opomenutím) ze strany UNRWA nebo státu, v němž působí?
4. Je třeba zohlednit podporu poskytovanou těmto osobám ze strany aktérů občanské společnosti, jako jsou nevládní organizace?

⁽¹⁾ Úřad OSN pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě.

⁽²⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. 2004, L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Úřadem pro přístup k dopravní infrastruktuře (Česká republika) dne 23. září 2020 – CityRail a.s. v. Správa železnic, státní organizace

(Věc C-453/20)

(2021/C 62/13)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Účastníci původního řízení

Žadatelka: CityRail a.s.

Žalovaná: Správa železnic, státní organizace

Předběžné otázky

- 1) Je místo nakládky a vykládky pro přepravu věcí, včetně související koleje, součástí železniční infrastruktury ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice 2012/34⁽¹⁾?
- 2) Je v souladu se směrnicí 2012/34, že provozovatel infrastruktury může kdykoliv změnit v neprospěch dopravců výši cen za použití železniční infrastruktury nebo zařízení služeb?
- 3) Je směrnice 2012/34 dle čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie závazná pro státní organizaci Správu železnic?

- 4) Lze považovat za diskriminační pravidla obsažená ve zprávě o síti, pokud jsou v rozporu s takovými předpisy EU, které je Správa železnic povinna dodržovat?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru Text s významem pro EHP; Úř. věst. 2012, L 343, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 4. listopadu 2020 – A

(Věc C-577/20)

(2021/C 62/14)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: A

Další účastník řízení: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus - ja valvontavirasto

Předběžné otázky

- 1) Musí být základní svobody garantované ve Smlouvě o Evropské unii a směrnici 2005/36/ES (¹) vykládány v tom smyslu, že příslušný orgán hostitelského členského státu musí právo žadatele na výkon regulovaného povolání posoudit podle článků 45 a 49 SFEU a judikatury přijaté v této souvislosti (zejména rozsudek ze dne 7. května 1991, Vlassopoulou, C-340/89 (²), a rozsudek ze dne 6. října 2015, Brouillard, C-298/14 (³)), ačkoliv čl. 13 odst. 2 směrnice 2005/36/ES sjednocuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, za nichž hostitelský členský stát musí povolit výkon povolání žadateli, který má doklad o vzdělání ze státu, v němž toto povolání není regulované, který ale nespňuje požadavek na výkon povolání stanovený v tomto ustanovení směrnice?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání unijní právo – s přihlédnutím k argumentaci uvedené ve věci C-298/14, Brouillard (bod 55 rozsudku) týkající se výlučných kritérií pro posouzení rovnocennosti osvědčení – tomu, aby příslušný orgán hostitelského členského státu v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, založil své posouzení rovnocennosti vzdělání také na jiných informacích o přesném obsahu a způsobu provádění tohoto vzdělávání, než jsou informace získané od vzdělávacího subjektu nebo orgánů tohoto jiného členského státu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22).

(²) Rozsudek ze dne 7. května 1991, Vlassopoulou (C 340/89, EU:C:1991:193).

(³) Rozsudek ze dne 6. října 2015, Brouillard (C 298/14, EU:C:2015:652).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. listopadu 2020 – EZ v. Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Věc C-606/20)

(2021/C 62/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf